

Predmet: Ćuška/Qushk (Toplica Miladinović i dr.)

Broj predmeta: K.Po2 48/2010

Glavni pretres: 21.02.2013. godine

Izveštaj: advokat Mustafa Radoniqi i advokat Milomir Matović, punomoćnici oštećenih

Svedoci Hadrullah Hyseni i Bajram Rama ispitani su putem video-linka iz Prištine/Prishtinë.

Svedok Hadrullah Hyseni

Dana 14.05.1999. godine, u Zahać/Zahaq je pešice ušla vojska. Njegovu porodicu i njega su uputili da se okupe, u centru, što je blizu njegove kuće, kod srpskog groblja u Zahaću/Zahaq. Na tom mestu se okupilo oko 200 meštana. Došao je jedan vojnik i na srpskom im rekao da predaju novac, nakit, i da to sve stave na čebe koje je bilo na zemlji. Prisutni su bili optuženi Brnović, koji je bio u policijskoj uniformi, i Milisav Marjanović. Njih dvojica su se udaljili nakon tih reči. Svi vojnici su bili ofarbani, imali su uniforme Vojske Jugoslavije, i nosili su automatske puške. On je lično predao 200 nemačkih maraka. Jedan od vojnika koji je uzeo novac nosio je šešir, a drugi je bio čelav, imao je maramu na glavi. Dokumenta mu nisu tražili. Dok su još bili tu u centru, iz pravca Ćuške/Qushk je došao sivi auto marke "Lada", koje se kasnije pojavio kod Autoservisa. Posle jednog sata čekanja tu u centru sela, ušli su u kamione svi okupljeni, po naređenju vojnika. Optuženi Brnović i Marjanović su im rekli da idu u Albaniju preko Peći/Pejë. Na čelu kolone se nalazio optuženi Brnović u vozilu, a svedok je bio u kamionu na kraju kolone. Kada su stigli do Autoservisa u Pavljanu/Pavlan, kolona se zaustavila, dva vojnika su prišla i naredila da iz kamiona i vozila izadu muškarci. Odvajanje je trajalo nekih 20 minuta, nakon čega je optuženi Brnović poveo kolonu prema Peći/Pejë. Iz sive "Lade" je izašao vojnik koji je tražio da iz kolone izađe Esma Demaku, koju je odveo nakon što je ona izašla iz kolone. Tu su izdvojeni njegovi sinovi Ismet, Naim, Sabat i Agim, kao sinovi njegovog brata Shpent i Bajrishi. On je video kada su odvojeni muškarci ušli u garažu, gde je i kanal. Kada su došli do Fabrike akumulatora, blizu Peći/Pejë, vratili su ih nazad u Zahać/Zahaq - optuženi Brnović je rekao da se više ne može u Albaniju. Kada su došli do Autoservisa, video je odeću svoje dece. Podigao je poklopac kanala, i video leševe svojih sinova, koji su bili složeni sa drugim telima. Zajedno sa drugima je vikao i plakao, nakon čega je Mija Brajović sa još dva vojnika pucao na njih. Ne zna šta je bilo sa telima njegovih sinova. Nisu im dozvolili da se vrate kućama - boravili su na livadama oko Zahaća/Zahaq 6 nedelja. Mnoge kuće u Zahaću/Zahaq su tada spaljene, i srušene do temelja. Zna da su Neziru Kastrati ubijeni žena i kćerka. Familija Kastrati nije bila sa ostalim meštanima u selu kada su se okupljali da krenu za Albaniju - njih je čuvao jedan vojnik. Pre okupljanja meštana u centru sela, Braha Abdulaha su ubili, zajedno sa njegovom ženom, u njegovoj kući.

Svedok Bajram Rama

Bio je u dvorištu kuće svog brata Sadrija Rame, 14.05.1999.godine kada je vojska ušla u Zahać/Zahaq. U dvorište njegovog brata došla su dva vojnika. Jedan od njih, krupniji, imao je šešir na glavi, dok je drugi, manji, imao oko glave vezanu maramu. Čini mu se da su pričali sa bosanskim naglaskom. Obojica su bili naoružani automatskim puškama. Naredili su da svi izađu iz kuće, i da se skupe u dvorištu. Okupilo se 15 članova porodice Rama, vojnici su im rekli da predaju novac, nakit i lična dokumenta. Sadri Rama je predao 1200 nemačkih maraka, dok su devojke i žene predale nakit. Novac i nakit uzeo je vojnik sa šeširom, a dokumenta je tu ispred njih zapalio isti taj vojnik. Sadrija Ramu, Valdeta Ramu i Fatona Ramu, vojnik sa maramom je odveo u njihovu kuću, odakle su izašli nakon par minuta. Žene i decu iz dvorišta je vojnik sa maramom na glavi odveo kod kuće Azema Neziria. Sadriju, Valdetu, Fatonu, Shabanu Neziriu i njemu je vojnik sa šeširom naredio da idu u dvorište Sanija Uke. Shabana Neziria i Sanija Uku, odveo je vojnik sa maramom na glavi prema kući Neziria. Sadriju, Valdetu, Fatonu i njemu je vojnik sa šeširom rekao da uđu u štalu Sanija Uke. Tu je opet od njih tražio novac, a on je predao jedan zlatan dukat koji je imao kod sebe. Nakon toga ga je vojnik udario, i rekao mu da beži odatle. On se uputio prema kući Azema Mehmetia, jer su тамо bili svi ostali članovi njegove porodice. Tamo mu je prišao jedan vojnik koji ga je pitao da li zna gde je kuća Kaplana Kastratia, i da mu je pokaže ukoliko zna. Prisilio ga je da ga odvede do kuće Kastratia, nakon čega je vojnik ostao kod te kuće, a on se vratio nazad kod ostalih članova svoje porodice. Taj isti vojnik mu je kasnije rekao da može da ide svojoj kući sa svojom porodicom. Kada su došli kući, videli su da gori štala Sani Uke i da su tri tela u njoj. Bila su to tela Sadrija, Valdeta i Fatona. Počeli su da gase tela. Valdetovo telo je bilo potpuno izgorelo, za razliku od druga dva tela. Dok su gasili tela, vojska je naredila da svi moraju krenuti za Albaniju. On je vozio jedan traktor, a drugi je vozio njegov sin Ibish, koji je tada imao 14 godina. Neki vojnik je u jednom trenutku htio da izvede iz kolone njegovog sina, ali je vojnik sa šeširom rekao da to ne radi, da je on već sa njima završio. Kretali su se prema Peći/Pejë, i kada su stigli do Fabrike akumulatora, blizu Peći/Pejë, vratili su ih nazad u Zahać/Zahaq. U povratku, u selu Ćuška/Qushk su sreli optuženog Brnovića, koji im je rekao da se ne vraćaju u Zahać/Zahaq, dok im on to ne kaže, jer će svi biti pobijeni. Mnogo kuća je u Zahaću/Zahaq tog dana zapaljeno.